

Setið fyrir svörum ...

Sigríði Guðjónsdóttur dreymdi um að verða þverflautuleikari á yngri árum og töfra fólk til góðs með flautuleik, en Garðar Örn Þórsson langaði mjög mikið að verða jarðfræðingur. Jóhönnu Kristófersdóttur langaði aftur á móti að verða hárgreiðslukona. Þegar kom að því að velja framtíðarstarfsvettvang varð hjúkrunarfræðin fyrir valinu hjá þeim öllum. Sigríður og Garðar segjast bæði vera fljótfær á stundum og Jóhanna segist sinn helsta löst vera ópolinmæði og smámunasemi. Eftirlætisleikfangið hennar Sigríðar er eldavélin og getur hún hæglega gleymt sér við eldamennsku. „Klárlega götuhjólið mitt,“ segir Jóhanna enda nýkomin úr hjólaferð á Spáni. Hjá Garðari er það aftur brúnn api sem hann eignaðist ungur að árum. „Ég á hann enn þá, um það bil í henglum, en í ruslið mun hann aldrei fara.“

„Lífið er lærdómur, kúnstin er bara að finna út úr því“

— Sigríður Guðjónsdóttir

Sigríður Guðjónsdóttir.

Fullkomin hamingja er ... að vera sátt í eigin skinni. Hvað hræðist þú mest? Að eitthvað hendi börnin mín og barnabörn. Fyrirmyndin? Hvatning föður míns og sú viska að ég gæti allt sem ég ætlaði mér. Sterkar konur og réttisýnar. Eftirlætismál-tækið? Ég finn út úr þessu. Hver er þinn helsti kostur? Vinnusemi, elja, seigla og tryggð. Hvað vildirðu verða þegar þú varst ung? Trúlega var ég um átta ára þegar ég vildi verða þverflautuleikari. Þetta var það flottasta og mest heillandi sem ég hafði heyrt, ég fór hreinlega í annan heim við að hlusta á flautuhljóminn. Ég vildi töfra fólk til góðs með flautuleik. Eftirlætismaturinn? Allur matur, dýrka hreinlega til-raunastarfsemi í matargerð en gengur afar illa að fara eftir uppskrift. Horfi til dæmis á mynd af mat og ímynda mér hvernig bragðið væri, svo elda ég ... og ekki alltaf jafngott, en gaman er það. Að minnsta kosti fyrir mig. Get hreinlega gleymt mér við að búa til eitthvað matarkyns. Hvaða löst áttu erfiðast með að þola í fari annarra? Leti og lygi. Hverju ertu stoltust af að hafa áorkað? Ég er mjög stolt af menntuninni minni og hefur hún mótað allt mitt líf og samræmist lífsgildum mínum — að láta gott af sér leiða. Hvað er þá flottara og betra en að skarta titlum eins og hjúkrunar-kona, hjúkrunarfræðingur og skurðhjúkrunarfræðingur! Ég er þetta allt og ber þessa titla með stolti. Eftirminnilegasta ferðalagið? Þegar ég uppgötvaði ímyndunarheim hugans í gegnum þær ótal bækur sem ég las sem barn, og því lík ævintýri! Og enn get ég gleymt mér í bókunum. Ofmetnasta dyggðin? Stoltið. Hver er þinn helsti löstur? Fljótfærni. Hverjum dáist þú mest að? Engum einum einstaklingi heldur ímynd hjálpar samtaka sem vilja láta gott af sér leiða. Eftirlætishöfundurinn? Edita Morris. Árið 1980 fékk ég bókina Blómin í ánni að gjöf frá fullorðinni vinkonu. Ekki grunaði mig að ég ætti eftir að lesa þessa bók oft og oft í gegnum komandi ár. Mikill áhrifavaldur fyrir mig og mæli ég með lestri hennar. Ofnotaðasta orðið eða orðatil-tækið? Vinnan göfgar manninn. Mesta eftirsjáin? Að hafa ekki farið til útlanda í

hjálpastarf. Eftirlætisleikfangið? Eldavélin mín. Stóra ástin í lífinu? Maðurinn minn. Hvaða eiginleika vildirðu helst hafa? Þolinmæði. Þitt helsta afrek? Börnin. Eftirlætisdýrið? Öll. Hvar vildir þú helst búa? Nokkuð sátt í borginni en væri til í afdrep í sveit. Hvað er skemmtilegast? Fátt skemmtilegra en borða saman með ættingjum og vinum, maður er jú manns gaman. Svo get ég alveg gleymt mér við alls kyns handverk. Dyrka allt gamalt og er svolítill safnari. Þegar ég kem með eitthvað gamalt heim segir maðurinn minn gjarnan: „Já, fer þetta inn á byggðasafnið?“ en þá vísar hann til handavinnuherbergis míns. Hvaða eiginleika metur þú mest í fari vína? Trygð. Eftirlætiskvikmyndin? Stella í orlofi. Markmið í lífinu? Að umvefja heiminn í ást og umhyggju. Hvað starfsvettvang myndirðu kjósa annan en núverandi? Listamaður, fornmunavörður, húsgagnasmiður, gullsmiður eða ... það er svo margt sem mig langar. Eitthvað að lokum? Lífið er lærdómur, kústin er bara að finna út úr því.

„Traust og heiðarleiki eru stærstu eiginleikar sem til eru“

— Garðar Örn Þórsson

Fullkomin hamingja er ... að vera heilbrigður og sáttur í eigin skinni. Hvað hræðist þú mest? Margt sem ég hræðist, en ég hugsa að ég hræðist mest að fá einhvern af þeim hræðilegu sjúkdómum sem maður hefur séð sjúklingana sína þurfa að glíma við. Fyrirmyndin? Innan hjúkrunar langar mig að nefna tvær konur. Önnur var hjúkrunarfræðingur á krabbameinsdeildinni þegar ég byrjaði þar sem nemi og ég leit alltaf upp til og ætlaði að verða nákvæmlega eins og hún. Hún heitir Sigrún Anna Jónsdóttir og er núna starfandi á líknardeildinni. Í seinni tíð er hjúkrunarfræðingur sem ég hef mikið litið upp til og heitir Nanna Friðleifsdóttir og er sérfræðingur í krabbameinshjúkrun. Eftirlætismáltækið? Að gera ekki úlfalda úr mýflugu. Hver er þinn helsti kostur? Ég myndi halda að það sé að ég er góður að hlusta og fólki finnst gott að leita til mín með sín vandamál. Hvað vildirðu verða þegar þú varst ungur? Það var nú svo margt en lengi vel langaði mig mjög mikið að verða jarðfræðingur. Eftirlætismaturinn? Það er fátt ef nokkuð sem slær við grillaðri nautalund „medium rare“ með geggjaðri bernais-sósu og meðlæti og gott hvítvín með. Hvaða löst áttu erfiðast með að þola í fari annarra? Óstundvísi og falskt fólk gerir alveg út af við mig. Hverju ertu stoltastur af að hafa áorkað? Að hafa lokið háskólanámi á sínum tíma í jafnkrefjandi námi og hjúkrunarfræði er. Eftirminnilegasta ferðalagið? Ég ferðast alveg gríðarlega mikið og á til dæmis aðeins eftir að heimsækja eitt land í Evrópu. Það er erfitt að velja eitthvað eitt eftirminnilegt þótt það séu nokkur sem standa upp úr. Fyrir tveimur árum ferðaðist ég um Ísrael og Palestínu og það var mjög áhugavert. Eitt skemmtilegasta ökuferðalag sem ég hef farið í var í Wales þar sem við keyrðum í gegnum æðislega smábæi og skoðuðum kastala og aðrar magnaðar byggingar. Í vor fór ég til Úsbekistans og Túrkménistans og það var alveg mögnuð ferð, full af andstæðum og magnað að koma til lands líkt og Túrkménistan þar sem lokað er á alla samfélagsmiðla. Mörg frábær ferðalög og eflaust mörg frábær eftir. Ofmetnasta dyggðin? Stundvísi. Hver er þinn helsti löstur? Á það kannski til að verða stundum aðeins of fljótfer. Hverjum dáist þú mest að? Ég held að í dag dáist ég mest af forsetanum okkar, honum Guðna. Hann er landi og þjóð til sóma, mikill baráttumaður mannréttinda og fleira. Forsetafrúin er líka frábær þannig að þau saman eru það fólk sem ég dáist mest að í dag. Eftirlætishöfundurinn? Einn af betri erlendum höfundum er sá sem skrifaði meðal annars bókina Alkemistinn og heitir Paulo Coelho, margar magnaðar sögur eftir hann. Hvað varðar íslenska glæpahöfunda ætla ég ekki að gera upp á milli Arnaldar og Yrsu. Ofnotaðasta orðið eða orðatiltækið? Þetta reddast! Mesta eftirsjáin? Sé ekki eftir mörgu í gegnum tíðina en ef ég ætti að velja eitthvað eitt þá er það að hafa ekki enn þá lagt í að flytjast

Garðar Örn Þórsson.

búferlum til útlanda, en vonandi er enn þá tími til stefnu. **Eftirlætisleikfangið?** Sem krakki þá var það brúni apinn minn sem ég eignaðist þegar ég var tveggja eða þriggja ára. Ég á hann enn þá, um það bil í henglum en í ruslið mun hann aldrei fara. **Stóra ástin í lífinu?** Ég á enn þá eftir að finna stóru ástina ... **Hvaða eiginleika vildirðu helst hafa?** Ég vildi hafa lækningamátt svo ég gæti læknað og lengt líf allra ungu og fallegu sjúklinganna sem hafa þurft að láta í minni pokann fyrir sínum veikindum. **Þitt helsta afrek?** Eitt sinn afrekaði ég það að prófa köfun þrátt fyrir gríðarlega köfnunartilfinningu og hræðslu við að ég myndi drukna. **Eftirlætisdýrið?** Margir myndu nú segja að ég geti ekki átt uppáhaldsdýr þar sem ég hef margoft látið það út úr mér að ég myndi aldrei vilja eiga dýr. Hins vegar geta litlir hundar verið yndislegar skepnur. **Hvar vildir þú helst búa?** Þessi spurning er hrikalega erfið. Ég ætla að segja að ég myndi vilja búa einhvers staðar þar sem veðrið er gott, góðir atvinnumöguleikar og framúrskarandi heilbrigðiskerfi. Því miður á þetta ekki við Ísland þrátt fyrir að Ísland sé gott að mörgu leyti. **Hvað er skemmtilegast?** Ferðalög, fara til hinna ýmsu landa og kynna fólkinu og menningunni þar, það nærir mig bæði líkamlega og andlega. **Hvað eiginleika metur þú mest í fari vna?** Traust og heiðarleiki eru stærstu eiginleikar sem til eru. **Eftirlætiskvikmyndin?** Ég er ekki mikill kvikmyndamaður en eina mynd get ég horft á aftur og aftur, Green Mile sem byggð er á sögu eftir Stephen King með Tom Hanks í aðalhlutverki, þvílíkt meistarastykki. **Markmið í lífinu?** Lifa lífinu lifandi. **Hvað starfsvettvang myndirðu kjósa annan en núverandi?** Það væri klárlega eitthvað ferðatengt, sennilega leiðsögumaður eða ferðaskipuleggjandi. **Eitthvað að lokum?** Ég biðla til hjúkrunarfræðinga að standa saman í kjarabaráttunni sem við eigum í núna. Verum ákveðin, stöndum saman, látum engan komast upp með að berja okkur aftur niður líkt og áður hefur verið gert. Saman getum við komist lengra.

„Margur er knár þó hann sé smár“

— Jóhanna Kristófersdóttir

Fullkomin hamingja er ... að vera heilsuhraustur, jákvæður og njóta samveru með fjölskyldu og vinum. Hvað hræðist þú mest? Er mjög lofthrædd. Fyrirmyndin? Pabbi minn, Kristófer Þorleifsson. Eftirlætismáltækið? Margur er knár þó hann sé smár. Hver er þinn helsti kostur? Ætli það sé ekki jákvæðni, húmor og skipulag. Hvað vildirðu verða þegar þú varst ung? Hárgreiðslukona. Eftirlætismaturinn? Mexíkósk kjúklingasúpa. Hvaða löst áttu erfiðast með að þola í fari annarra? Neikvæðni, að sjá glasið alltaf hálf tómt. Hverju ertu stoltust af að hafa áorkað? Að eignast dætur mínar. Eftirminnilegasta ferðalagið? Klárlega margar ferðir með fjölskyldunni, en efst í huga núna er nýafstaðin hjólaferð til Altea á Spáni sem var stórkostleg. Ofmetnasta dyggðin? Að veraldleg gæði séu mikilvægust í lífinu. Hver er þinn helsti löstur? Ópolinmóð og smámunasöm. Hverjum dáist þú mest að? Fólki sem fylgir hjartanu og tekst á við lífið af æðruleysi. Eftirlætishöfundurinn? Yrsa Sigurðardóttir. Ofnotaðasta orðið eða orðatiltækið? Skilurðu ... Mesta eftirsjáin? Engin sérstök, ég reyni að vera sátt við þær ákvarðanir sem ég tek og dvel ekki í fortíðinni. Eftirlætisleikfangið? Klárlega „racerinn“ minn. Stóra ástin í lífinu? Eiginmaður minn Pálmi Vilhjálmsson. Hvaða eiginleika vildirðu helst hafa? Að vera ekki lofthrædd. Þitt helsta afrek? Ætli það sé ekki að hafa skellt sér í framhaldsnám í hjúkrun fyrir tveimur árum. Eftirlætisdýrið? Hundur. Hvar vildir þú helst búa? Í Englandi. Hvað er skemmtilegast? Að njóta lífsins með vinum og fjölskyldu. Hlátur er líka ómissandi. Hvað eiginleika metur þú mest í fari vina? Jákvæðni, húmor og virðingu. Eftirlætiskvikmyndin? Margar góðar grínmyndir, eitthvað sem fær mig til að brosa og hlæja eins og Bridesmaids. Markmið í lífinu? Að vera betri manneskja og njóta þess að vera til. Hvað starfsvettvang myndirðu kjósa annan en núverandi? Væri líklega að vinna sem snyrtifræðingur eins og áður en ég fór í hjúkrun eða bara í einhverju allt öðru. Eitthvað að lokum? Lifum lífinu lifandi, nýtum hvern dag til hins ýtrasta og munum að hláturinn lengir lífið.

Jóhanna Kristófersdóttir.

vertu með á
facebook
<https://www.facebook.com/hjukrun>

